

Dissabte 30 durant l'any

Text de l'Evangeli (Lc 14,1.7-11): Un dissabte, Jesús entrà a menjar a casa d'un dels principals fariseus. Ells l'estaven observant. Jesús notà que els convidats havien escollit els primers llocs i els proposà aquesta paràbola: «Quan algú et convida a un banquet de nocés, no et posis al primer lloc. Hi podria haver un convidat més important que tu, i llavors vindria el qui us ha convidat tots dos i et diria: ‘Cedeix-li el lloc’, i tu hauries d'anar a ocupar el darrer lloc, tot avergonyit. Més aviat, quan et conviden, vés a posar-te al darrer lloc i, quan vingui el qui t'ha convidat, et dirà: ‘Amic, puja més amunt’. Llavors seràs honorat davant tots els qui són a taula. Tothom qui s'enalteix serà humiliat, però el qui s'humilia serà enaltit».

«Jesús notà que els convidats havien escollit els primers llocs»

Mn. Josep FONT i Gallart
(Getafe, Espanya)

Avui, us heu fixat en el començament d'aquest Evangeli? «Ells [els fariseus] l'estaven observant». I Jesús també observà i «notà que els convidats havien escollit els primers llocs» (Lc 14,1). Però..., quina manera tant diferent d'observar!

L'observació, com totes les accions internes i externes, és molt diferent segons les motivacions que la provoquen, segons els mòbils interns, segons el que hi ha en el cor del qui observa. Els fariseus —com ens diu en diferents llocs l'Evangeli— observen Jesús per tal d'acusar-lo. I Jesús observa per ajudar, per servir, per fer el bé. I, com una mare que estima, aconsella: «Quan algú et convida a un banquet de nocés, no et posis al primer lloc» (Lc 13,8).

Jesús diu amb paraules allò que Ell és, allò que té al cor: no busca ser honorat sinó honorar; no pensa en el seu honor, sinó en l'honor del Pare. No pensa en Ell sinó en l'altre. Tota la vida de Jesús és una revelació de qui és Déu: “Déu és amor”.

Per això, en Jesús es fa realitat —més que en ningú— el seu ensenyament: «Es va fer no res: prengué la condició d'esclau i es féu semblant als homes (...). Per això, Déu l'ha exaltat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom» (Fl 2,7.9).

Jesús és el Mestre en obres i en paraules. Els cristians volem ser els seus deixebles. Només podem tenir la conducta del Mestre si tenim dins del cor el que Ell hi tenia, si tenim el seu Esperit, l'Esperit d'amor. Treballem per a obrir-nos del tot al seu Esperit i per a deixar-nos agafar i posseir del tot per Ell.

I això sense pensar en ser “enaltits”, sense pensar en nosaltres, sinó només en Ell. «Encara que no hi hagués cel, t'estimaria; encara que no hi hagués infern, et temeria; igual que t'estimo, t'estimaria» (Autor anònim). Solament enduts per l'amor.